

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЧИННИКІВ ТА СКЛАДОВИХ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Поняття «складова», за своїм лінгвістичним значенням, є структурною одиницею у складі чогось, що цілком складається з менших за розміром та пов'язаних одне з одним одиниць. Метод складових заснований на допущенні, згідно з яким, будь-яка складна одиниця складається з мінімум 2-х більш простих одиниць, що мають назву її складовими [1]. Тобто, складне поняття «інноваційно-інвестиційний розвиток» може містити у собі у найбільш простому та поверхневому вигляді дві складові: «інноваційну» та «інвестиційну». Але ми розглянемо поняття більш докладно. Поняття чинники та складові – зовсім різні за змістом та значенням.

Усі складові інноваційно-інвестиційного розвитку можна умовно поділити на 3 групи:

1) ті, на які підприємство може вплинути (прямі, або складові на мікрорівні),

2) ті, на які підприємство не може прямо вплинути (скісні, або ті, що мають місце на рівні галузі та регіону (області)),

3) ті, на які підприємство не може вплинути (складові на макрорівні, на загальнодержавному та світовому рівні).

У подальшому дослідженні будуть розглядатися, оцінюватися та аналізуватися тільки складові першої групи, тобто прямі, або складові на *мікрорівні*. Можна виділити 8 підгруп складових інноваційно-інвестиційного розвитку промислового підприємства (див. рис.).

Складові самі по собі також є різними. Деякі з них можна охарактеризувати за допомогою різноманітних показників, що мають кількісний вимір (грошові одиниці, коефіцієнти, кількість робітників, відсотки). Серед них: фінансова, економічна, науково-технічна та кадрова складові. Надалі, будемо називати їх *кількісні*.

Інша ситуація складається з теоретичною, соціально-культурною, організаційно-управлінською та маркетинговою підгрупами. Підібрати показники, які б дозволили докладно проаналізувати зазначені сторони розвитку підприємства або дуже складно, або зовсім неможливо. Зазвичай, їх характеризують та порівнюють за допомогою понять «добре-погано», «краще-гірше», «є-немає», тощо. Або використовують експертні методи оцінки: розробляють шкалу з відповідними балами, проводять опитування, експерти виставляють бали, після чого проводиться узагальнення та робляться відповідні висновки. Такі складові надалі будемо називати *якісними* (або, як зазначено у монографії О.Г. Янкового [2, с.6], *атрибутивними*). Більш докладно взаємозв'язок між чинниками, складовими та показниками інноваційно-інвестиційного розвитку можна прослідкувати за допомогою схеми (див. рис.).

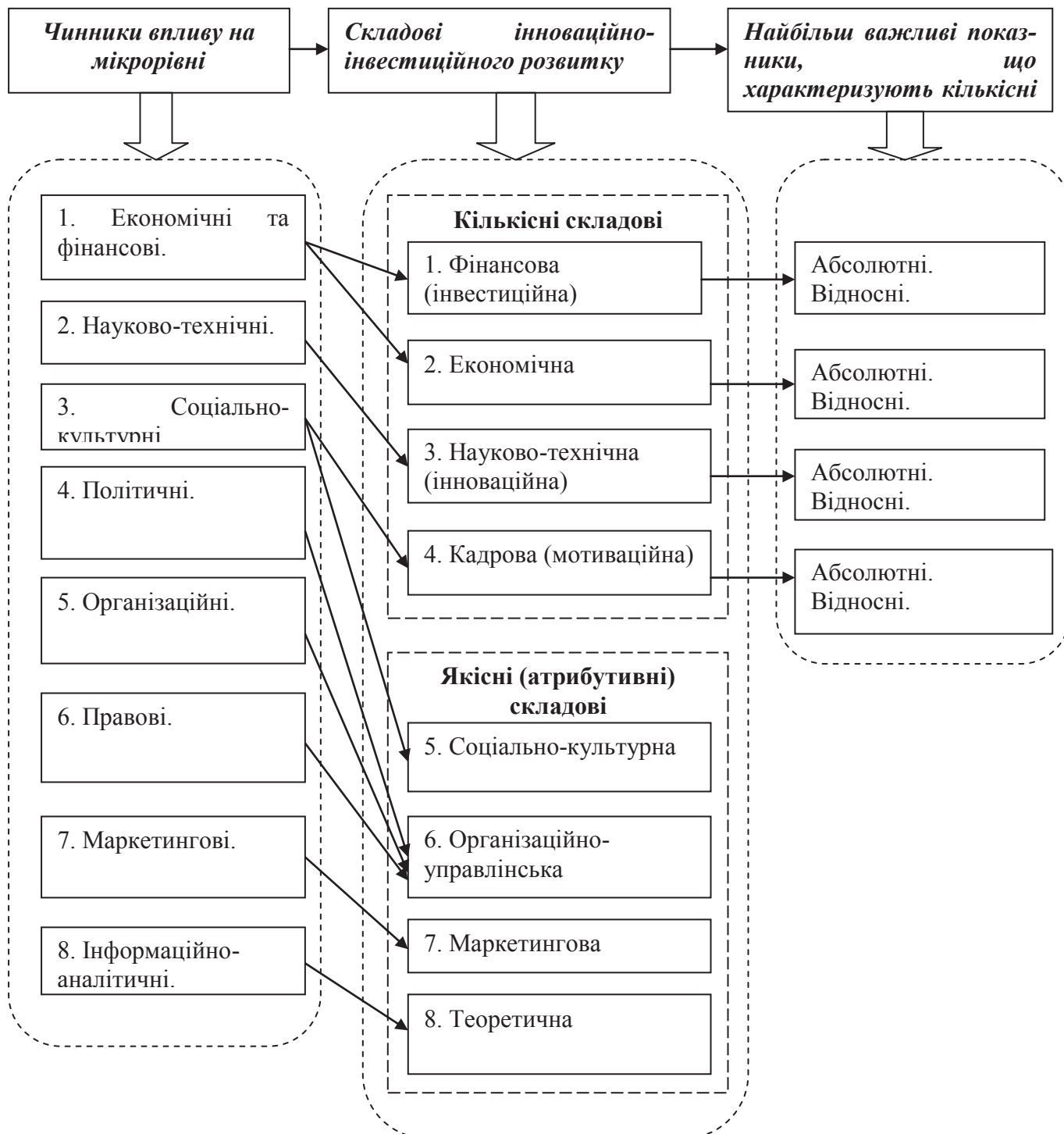

Рис. Взаємозв'язок чинників, складових та показників інноваційно-інвестиційного розвитку промислового підприємства (авторська розробка)

Література

1. Википедия. Свободная энциклопедия. Раздел : Составляющая (лингвистика). [Электронный ресурс]. – Режим доступа : [http://ru.wikipedia.org/wiki/Составляющая_\(лингвистика\)](http://ru.wikipedia.org/wiki/Составляющая_(лингвистика))
2. Янковой А. Г. Многомерный анализ в системе STATISTICA : монография / А. Г. Янковой. – Одесса : Оптимум, 2002. Вып. 2. – 325 с.